

og om vor politiske Stilling, og det forekommer mig, at hans Udtalelser idag, som han var overbevist om, deltes af hans Meningsfæller (Th. Nielsen: Det sagde han ikke). Han sagde, at de deltes af Mange, og jeg maa antage, at det er mange af hans sædvanlige Meningsfæller. Seg veed sandelig ikke, hvor det iøvrigt skulde være, at han skulde finde Sympathi; thi fra den Side, der pleier at staa baade imod ham og mig og imod den ærede Rigsdagsmand, der afbrød mig, tror jeg ikke, at han skal vente nogen Støtte for disse Udtalelser. Altsaa siger jeg, at denne Udtalelse efter min Mening vil faae overordentlig stor Betydning med Hensyn til det inderlige Sammenhold mellem Alt, hvad der er Demokrati i Danmark, og dersom han og hans Venner gaa i den Retning, som han antydede, er jeg vis paa, at der ogsaa i mange andre Henseender vil blive en ganske anden Fasthed indenfor Demokratiets Rækker, end der hidtil har været. (Afbrydelse). Vi glæde os Alle over, at der for Diebliffet er et særdeles godt Sammenhold, et Sammenhold, som jeg ogsaa haaber, skal blive ved; men man skal ikke stusse sig selv og tro, at denne Enighed er sikker for al Fremtid, navnlig naar dette store Spørgsmaal, som jo er vort Livs-spørgsmaal, kommer til Afgjørelse; men jeg er overtydet om, at den Retning, som han antydede for vor Politik, vil samle, saa at sige, alle gode Demokrater om sig. Hans Udtalelse om, at der maa tilstræbes et forandret Forhold til vor Nabo mod Syd, betragter jeg, hvis der overhovedet kan gøres Noget i saa Henseende fra vor Side, som en af de Udtalelser, der, naar Handling følger bagfter, mere end noget Andet vil lette Røstningen af det Spørgsmaal, som fremfor noget Andet ligger os paa Hjerte. Det forekommer mig iøvrigt, at det ærede Medlems Kritik af nærværende Forslag og navnlig den Paapegning, som han anstillede om det Vallende deri, støttedes meget ved det, han anførte om, hvad der var fremkommet i samme Retning i tidligere Aar. Jeg skal imidlertid ikke indlade mig paa disse Punkter, da jeg aldeles ikke har noget Kjenndskab til eller Indsigt i disse Sager; men det forekommer mig, at det for en almindelig Mand her i Thinget maa være et Fingerpeg om, at vi ikke lade os forvirre af de høie Raad, der fremkomme andersteds fra og ligesom ville lægge et Tryk paa os her med Hensyn til at fremskynde Sagen.. Der skal efter min Overbevisning netop paa Grund af disse Planers tvivlsomme Bestaafenhed, den Uklarhed, der er med Hensyn til de Formaal, der stilles op, og den Afværling, der har været i de Planer, som have været forelagte i de forskellige Aar, fra vor Side den næste Overveielse til, før vi indlade os paa at række en Finger til Begyndelsen af disse Værker, hvis Begyndelse nødvendigvis vil føre en Fortsættelse med sig, som vi maatte ingenfinde kunne magte. For mig kan der komme saamange

Adresser, som det skal være, angaaende en hovedfulds Bevilling af, hvad der her forlanges fra Regjeringens Side baade med Hensyn til Hærens Ordning, Flaadens Ordning og Befæstningsvæsenet; det skal ikke vokke mig, thi det støtter sig ikke paa grundige Overveielser, det støtter sig paa uflare Duffer, som iøvrigt forsaavidt de gaa ud paa vort Fædrelands Bevarelse, naturligvis deles af os Alle. Men det hjælper ikke at gaa blot efter Duffer, der skal Sagkundskab til, der skal nøie Overveielser til, og der skal paavises Midler til at udføre det, som vi ønske; uden dette ere disse Udtalelser kun et Mundsveir. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) omtalte, at forsaavidt der fremkom en Forhandling med Regjeringen om disse Punkter, skulle vi forhandle med Udenrigsministeren og Krigsministeren; men det forekommer mig, at det ikke vil være tilstrækkelig. Det, vi maa forlange af Regjeringen, før vi kunne gaa ind paa dens Begjæring med Hensyn til Flaaden, Hæren og Befæstningsvæsenet, er en Udtalelse af det Maal, som den nuværende Regjering antager for at være Danmarks Maal, og jeg haaber, at det maa blive en saadan Udtalelse fra Conseilspræsidenten paa Regjeringens Vegne, som kan berolige Alle her i Landet i den Henseende. Dersom en saadan Udtalelse kommer, som jeg haaber og som jeg synes at Danmarks nuværende Stilling maatte opfordre til, saa er jeg lige saa vis som de ærede Medlemmer for Præstø Amts 6te Valgkreds (Boisen) og for Ribe Amts 4de Valgkreds (Lemmanen) paa, at der herfra vil blive ydet de Midler, som ere nødvendige for at haandhave vor Stilling, forsaavidt det overhovedet lader sig gøre med de Kræfter, som vi have. (Afbrydelse.) Naar jeg siger, at jeg haaber, at Udtalelsen maa blive en saadan, saa sfer det ikke af nogen særlig Tillid til Regjeringen, thi jeg har ikke nogen bestemt Formening om dens Maner i den Henseende; men jeg haaber for Danmarks selvstændige Bestaaen, at Udtalelsen maa komme til at gaa i den Retning, jeg tidligere har omtalt, thi ellers tror jeg, at der vil kunne times os mange Ulykker, hvorved vor Selvstændighed netop kan blive truet. — Der var en anden Udtalelse fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, som jeg finder fuldt begrundet, og som ogsaa forekommer mig at maatte være afgjørende for os, før vi gaa ind paa Bevillingen af disse forlangte Millioner, og det er den, at man lader en ny Indtægtskilde spruble frem, at man ikke holder tilbage der, hvor der er Noget at give af, men at man er beredvillig til at give rigelig efter sin Evne. Lad de Mænd, som have de største Formuer ogsaa komme til at yde de største Bidrag, thi de have ogsaa Mest at tabe, naar vi tage det materielt. (Afbrydelse). Vi have Alle lige Meget at tabe i vort Fædrelands Selvstændighed, men materielt have de Rige Mest at tabe, hvis